

Άγγελος Σικελιανός
1884 – 1952



Κορυφαίος έλληνας ποιητής. Το έργο του διακρίνεται από έντονο λυρισμό και ιδιαίτερο γλωσσικό πλούτο.

Ο Άγγελος Σικελιανός γεννήθηκε στις 15 Μαρτίου 1884 στη Λευκάδα. Ήταν το τελευταίο από τα πέντε παιδιά του Ιωάννη Σικελιανού, καθηγητή της ιταλικής και γαλλικής γλώσσας στο τοπικό γυμνάσιο και Χαρίκλειας Σικελιανού, καλλιεργημένης και αρχοντικής γυναίκας.

Ο Σεφέρης τον αποκάλεσε «Άρχοντα της λαλιάς μας». ο Παλαμάς τον θεωρούσε περισσότερο φιλόσοφο παρά ποιητή. Ο Άγγελος Σικελιανός ήταν 5 φορές υποψήφιος για το Νόμπελ Λογοτεχνίας, ωστόσο δεν κατάφερε ποτέ να το αποκτήσει. Με τον πληθωρικό του λόγο και τον ιδιαίτερο λυρισμό, ο ποιητής κατεβάζει στη γη τις αιώνιες ιδέες .





NEA ΕΣΤΙΑ



Το 1900 ήλθε στην Αθήνα για να σπουδάσει νομικά, αλλά τα εγκατέλειψε πολύ νωρίς για να αφιερωθεί ολόψυχα στην ποιητική δημιουργία, ύστερα από ένα μικρό πέρασμα στο θεατρικό σανίδι ως ηθοποιός. Τον Αύγουστο του 1906 θα γνωρίσει την εύπορη αμερικανίδα Εύα Πάλμερ (1874-1952), την οποία θα νυμφευτεί τον επόμενο χρόνο. Το 1907 ταξιδεύει στην Αίγυπτο, όπου εργαζόταν ο μεγαλύτερος του αδελφός και σε μία εκδρομή του στη Λιβυκή Έρημο θα γράψει την ποιητική σύνθεση «Αλαφροϊσκιωτος», η κυκλοφορία του οποίου το 1909 θα αποτελέσει εκδοτικό γεγονός. Το πρώτο του αυτό έργο είναι ένας αληθινός ύμνος προς την ελληνική φύση, γραμμένος με θαυμαστή δύναμη και με αδρούς πρωτότυπους στίχους.

Αύγουστος 1906, στους πρόποδες του Υμηττού:
Ο νεαρός ποιητής Άγγελος Σικελιανός γνωρίζει
την εύπορη Αμερικανίδα Εύα Πάλμερ .Ο έρωτάς
τους είναι κεραυνοβόλος, αφού η Εύα
γοητεύεται από το ατίθασο και δημιουργικό
πνεύμα του. Τον επόμενο κιόλας χρόνο, τελείται
ο γάμος τους στο Μέιν των ΗΠΑ και
επιστρέφουν στην Αθήνα όπου αναζητούν τον
τρόπο με τον οποίο ο αρχαίος ελληνικός
πολιτισμός θα μπορούσε να αναβιώσει στη
«μοντέρνα εποχή» που θεωρούν πως έρχεται.

Ο Σικελιανός το 1909 δημοσίευσε την πρώτη του ποιητική συλλογή Αλαφροΐσκιωτος, η οποία προκάλεσε ιδιαίτερη αίσθηση στους φιλολογικούς κύκλους, αναγνωριζόμενη ως έργο σταθμός στην ιστορία των νεοελληνικών γραμμάτων. Τα επόμενα χρόνια προχωρά στην έκδοση των τεσσάρων τόμων της ποιητικής συλλογής Πρόλογος στη Ζωή: Η Συνείδηση της Γης μου (1915), Η Συνείδηση της Φυλής μου (1915), Η Συνείδηση της Γυναίκας (1916) και Η Συνείδηση της Πίστης (1917). Ακολουθούν ακόμα τα χαρακτηριστικά ποιήματα Το Πάσχα των Ελλήνων και Μήτηρ Θεού, της περιόδου 1917 - 1920 καθώς και διάφορες συνεργασίες του με λογοτεχνικά περιοδικά της εποχής.

Κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων (1912-1913), στους οποίους πήρε μέρος, έγραψε πατριωτικά ποιήματα, που δημοσιεύθηκαν σ' εφημερίδες, περιοδικά και στη ποιητική συλλογή «Στίχοι» (1921). Έγραψε επίσης και δημοσίευσε από το 1915 έως το 1918 τον «Πρόλογο στη ζωή», αποσπάσματα από το «Πάσχα των Ελλήνων», το «Δελφικό Λόγο» και μελέτες. Είχε άφθονα οικονομικά μέσα και βρήκε τη ευκαιρία να μελετά διαρκώς, να γράφει απερίσπαστα και να ταξιδεύει.

Μαζί με την αμερικανίδα σύζυγό του, ο Σικελιανός συνέλαβε το σχέδιο ν' αναστήσει τη Δελφική Αμφικτυονία. Οργάνωσαν το 1927 και το 1930 με δικά τους έξοδα τις [«Δελφικές Εορτές»](#), με παραστάσεις αρχαίων τραγωδιών, με αγώνες και λαϊκές εκθέσεις, που τράβηξαν την προσοχή του κόσμου.

Η ποιητική έμπνευση του Σικελιανού αυτή την εποχή και αρκετά χρόνια αργότερα αντλεί τα θέματά της από τον αρχαίο ελληνικό κόσμο, από τη μυθολογία και το μυστικισμό (ορφισμός κλπ.), από τη θρησκεία και την ιστορία. Τέτοιες είναι οι τραγωδίες του: «Διθύραμβος του Ρόδου» (1933) και «Ο Δαίδαλος στην Κρήτη», καθώς και πολλά ποιήματα.

Ιδιαίτερη αξία έχει η ποιητική δημιουργία του Σικελιανού, από την εποχή που στον ορίζοντα άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα σημάδια του [Β' Παγκοσμίου Πολέμου](#). Τότε η ποίησή του πήρε κοινωνικό περιεχόμενο, μέσα από τις τραγωδίες «Η Σίβυλλα» (1940), «Ο Χριστός στη Ρώμη» (1946), «Ο θάνατος τον Διγενή» (1948) και «Ο Ασκληπιός».

Το 1917 ο θάνατος της αδελφής του Πηνελόπης τον φέρνει εγγύτερα στη «συνείδηση» του θανάτου. Σ' αυτή την ατμόσφαιρα θρήνου και απώλειας ολοκληρώνει τη σύνθεση του ποιήματος *Μήτηρ Θεού* που έχει ξεκινήσει από την προηγούμενη χρονιά. «Το ποίημα ανεπαίσθητα, μουσικά, περνά από τη ζεστασιά των αρχικών στίχων στην κεντρική ιδέα του θανάτου, ο πόνος της πεθαμένης αδερφής και η γλυκιά παρουσία της μάνας του Χριστού ενώνονται μυστικά και [...] συμπυκνώνονται σε μια οργανική ενότητα» [Πολίτης, 1995: 239]. Η επόμενη μεγάλη σύνθεση, το *Πάσχα των Ελλήνων*, παραμένει ατελείωτη. Αποτελεί ωστόσο μια από τις χαρακτηριστικότερες συνθέσεις του Σικελιανού, στην οποία ο ποιητής επιχειρεί τη σύνθεση παγανιστικών και χριστιανικών στοιχείων. Στο μεγαλύτερο τμήμα της εξιστορείται η ζωή της Μαρίας, από τη γέννησή της ως τη σύλληψη και τη γέννηση του Χριστού, καθώς και η παιδική ηλικία του Ιησού. Αποσπάσματα της σύνθεσης δημοσιεύονται το 1919 και το 1920

Σικελιανός – Καζαντζάκης... μια ταραχώδης φιλική σχέση από δυο μεγάλους Έλληνες!

Η σχέση του Νίκου Καζαντζάκη με τον Άγγελο Σικελιανό υπήρξε μνημειώδης. Συναντιούνται στις 11 Νοεμβρίου 1914, στα γραφεία του Εκπαιδευτικού Ομίλου, στην Αθήνα.

Δεν γνωρίζονται καθόλου μεταξύ τους αν και ο Καζαντζάκης τον θαυμάζει ήδη, έχοντας διαβάσει την πρώτη του ποιητική συλλογή « Αλαφροϊσκιωτος» που έχει κυκλοφορήσει στα 1909. Δένονται με μια μεγάλη φιλία αμέσως, μιας και οι ηλικίες αλλά και οι πνευματικές τους ανησυχίες και οραματισμοί ταυτίζονται με μεγάλη ακρίβεια. Κρατούν μαζί για παραπάνω από δέκα χρόνια ένα σημειωματάριο στολισμένο μάλιστα με αποξηραμένα λουλούδια στις σελίδες του, που τόσο πολύ άρεσαν στον Νίκο Καζαντζάκη. Ο Άγγελος Σικελιανός είναι 30 χρόνων και ο Καζαντζάκης 31. Σε τρεις μέρες ξεκινούν ένα μεγάλο και δύσκολο ταξίδι.



Ο Παλαμάς και ο Σικελιανός στον τάφο του Βαλαωρίτη, Λευκάδα 1925. Στις 7 Ιουνίου 1925 στη Λευκάδα γιορτάστηκαν τα 100χρονα από τη γέννηση του Βαλαωρίτη με λαμπρές τελετές, με αποκορύφωση την αποκάλυψη της προτομής του από τον γλύπτη Δημητριάδη αλλά και τις απαγγελίες πανηγυρικών ποιημάτων από τον Κωστή Παλαμά.

ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΡΤΕΣ



9-10 ΜΑΪΟΥ
1927



ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΔΕΣΜΟΤΗΣ

ΑΓΩΝΕΣ ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΣΤΑΔΙΟ

ΕΚΘΕΣΗ ΛΑΪΚΗΣ

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ

ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Αφίσα για την παράσταση του Προμηθέα Δεσμώτη των Πρώτων Δελφικών Εορτών

Το 1921 ο Σικελιανός συλλαμβάνει την ιδέα των Δελφικών Εορτών με σκοπό την ένωση όλων των ανθρώπων σε μια νέα πίστη που θα εξασφάλιζε πνευματική και ψυχική λύτρωση μέσα από την αναβίωση του αρχαίου ελληνικού πνεύματος. Συγγράφει το πρώτο μέρος του *Δελφικού Λόγου* υπό τον τίτλο *Λόγος Σπερματικός*. Τα χρόνια που ακολουθούν το ζεύγος Σικελιανού ετοιμάζεται πυρετωδώς για την πραγμάτωση του παραπάνω στόχου. Την Άνοιξη του 1925 πραγματοποιούν στους Δελφούς την πρώτη συγκέντρωση πνευματικών ανθρώπων για να τους ανακοινώσουν τα σχέδιά τους. Η ανταπόκριση των περίπου εκατό ανθρώπων που ακούνε τότε πρώτοι την παρουσίαση του μεγαλεπήβολου σχεδίου μοιράζεται ανάμεσα στον ενθουσιασμό και τη χλιαρή αντιμετώπιση.



**Η Εύα Πάλμερ συνήθιζε να
ντύνεται με μανδύες
αρχαιοελληνικού στυλ...**

Ο Άγγελος και η Εύα στους Δελφούς...







Ο Σικελιανός στην κηδεία του Παλαμά (28 Φεβρ. 1943). Πρώτη σειρά από αριστερά: Σπ. Μελάς, Μαρίκα Κοτοπούλη, Αγγ. Σικελιανός, Μιχ. Μαντούδης (διευθυντής Γραμμάτων του τότε υπουργείου Παιδείας). Μεταξύ Σικελιανού και Μαντούδη διακρίνεται ο Ηλίας

Τον Μάρτιο του 1938 γνωρίζει την Άννα Καραμάνη (1904-2006), σύζυγο του φυματιολόγου Γεωργίου Καραμάνη. Η γνωριμία τους εξελίσσεται σε βαθύ έρωτα και ο Σικελιανός ζητάει από την Εύα να χωρίσουν. Αυτή συναινεί, όπως και ο γιατρός Καραμάνης. Ο γάμος τους θα γίνει στις [17 Ιουνίου](#) του 1940.

Την περίοδο της Κατοχής έγραψε και κυκλοφόρησε κρυφά τα «Ακριτικά» (1941-1942), που ήταν μία κραυγή πόνου του σκλαβωμένου Ελληνισμού. Στις [28 Φεβρουαρίου](#) 1943 απήγγειλε στην [κηδεία του Κωστή Παλαμά](#) το περίφημο ποίημά του, που αρχίζει με τους στίχους «Ηχήστε οι σάλπιγγες», που είχε γράψει λίγες ώρες νωρίτερα.

Το 1945 θα είναι υποψήφιος με τον [Καζαντζάκη](#) για την Ακαδημία Αθηνών. Αντ' αυτών θα εκλεγεί ο Σωτήρης Σκίπης. Το 1946 θα προταθεί για το Νόμπελ Λογοτεχνίας, όπως και ο Καζαντζάκης, με πρωτοβουλία σημαντικών προσωπικοτήτων των γραμμάτων (Πολ Ελιάρ, Αντρέ Ζιντ, Χένρι Μίλερ, Ευγένιος Ο' Νηλ κ.ά.). Η υποψηφιότητά τους θα torπιλιστεί από την κυβέρνηση Τσαλδάρη, με το πρόσχημα ότι έτσι θα βραβευόταν η Αριστερά στην Ελλάδα. Το 1947 θα εκδοθεί συγκεντρωμένο σε τρεις τόμους το ποιητικό του

Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, ο Σικελιανός διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην πνευματική αντίσταση του λαού, με κορυφαία εκδήλωση το ποίημα και το λόγο που εκφώνησε στην κηδεία του Παλαμά το 1943. Το 1946 εξελέγη πρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών ενώ το 1949 ήταν υποψήφιος για το Βραβείο Νομπέλ.

Ο Σικελιανός είναι έτοιμος, και η κρίσιμη ιστορικά στιγμή απολύτως κατάλληλη, για να διαδεχτεί τον επί μια πεντηκονταετία μεγάλο πρωταγωνιστή στην ελληνική πνευματική σκηνή, τον Κωστή Παλαμά, και να αναλάβει τον κρίσιμο ρόλο ενός «εθνικού ποιητή». Μ' αυτόν τον τόνο και σε ατμόσφαιρα εθνικού πένθους, στις 28 Φεβρουαρίου του 1943, απευθύνει στο μεγάλο νεκρό το γνωστό ποιητικό κατευόδιο: «Ηχήστε οι σάλπιγγες».

Η απελευθέρωση της Ελλάδας βρίσκει τον Σικελιανό 60 ετών. Τη χαιρετίζει συγκινημένος σε ένα θερμό λόγο που εκφωνεί από το Ραδιοφωνικό σταθμό Αθηνών στις 14 Οκτωβρίου 1944, δυο μέρες αφού αποχωρούν και οι τελευταίοι Γερμανοί από την Αθήνα — το πρώτο μήνυμα της ελευθερίας. Δεν του απομένουν πολλά χρόνια ζωής. Χρωστάει ωστόσο μερικές μάχες ακόμα, μια για τη συναδέλφωση των Ελλήνων: το 1947 από το βήμα της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών εκφωνεί έναν λόγο-έκκληση για τη συμφιλίωση των πνευματικών ανθρώπων της χώρας. Στα 1950 παθαίνει ένα οξύ εγκεφαλικό επεισόδιο. Είναι η αρχή του τέλους. Το Μάιο του 1951 εισάγεται στο νοσοκομείο δηλητηριασμένος από λήψη λάθος φαρμάκου. Κατά τη διάρκεια της θεραπείας πεθαίνει στις 19 Ιουνίου στην κλινική «Παμμακάριστος». Το Βραβείο Νόμπελ δεν το πήρε ποτέ. Είναι πάντως εντυπωσιακό ότι κατά την υποψηφιότητά του υποστηρίχθηκε από πνευματικούς ανθρώπους όπως ο Πωλ Κλωντέλ, ο Αντρέ Ζιντ, ο Χένρι Μίλερ και έγινε στόχος των φανατικών Ελλήνων. Ούτε ακαδημαϊκός έγινε. Η αναγνώριση του έργου του, αν και υπήρξε ευρύτατη, εμποδίστηκε πάντα από τη δυσκολία πρόσληψης του ιδιότυπου μεταφυσικού του οράματος. Ο ίδιος όμως ενέταξε το έργο του σ' αυτό το όραμα και έζησε σαν ποιητής: έναν βίο λυρικό.

Άγγελος Σικελιανός
1884 – 1952





Ο Άγγλος Σικελανός με τον Μόρμο Αυγέρη την εποχή των δεύτερων Βαλκανικών Πολέμων



Ο Άγγλος Σικελανός με τον ποιητή Νικηφόρο Βρεττάκο στην Αθήνα γύρω στο 1945

Ο αποκαρδιωμένος Σικελιανός έχει να παλαίψει τώρα με τα σοβαρά προβλήματα της υγείας του και με τη φτώχεια. Στις [4 Ιουνίου](#) 1951 από λάθος της οικιακής βοηθού του αντί για το φάρμακό του λαμβάνει απολυμαντικό, με αποτέλεσμα να υποστεί σοβαρά εγκαύματα στα αναπνευστικά του όργανα. Στις [19 Ιουνίου](#) 1951 θα αφήσει την τελευταία του πνοή στην κλινική «Η Παμμακάριστος» της Αθήνας.

. Ποιητής-προφήτης

Το 1914 πρωτοσυναντά τον Ν. Καζαντζάκη. Τους συνδέει από την αρχή μια εντονότατη συμπάθεια που εξελίσσεται γρήγορα σε βαθιά φιλία (αν και όχι ανέφελη: έντονες προσωπικότητες και οι δυο, ψυχραίνονται αργότερα και για μεγάλο χρονικό διάστημα, δεκαοχτώ ετών περίπου, διακόπτουν τις σχέσεις τους). Αναγνωρίζονται ως πνευματικοί συνοδοιπόροι. Ακολουθούν και οι δυο φιλοσοφικές θεωρήσεις επηρεασμένες από τη πρότυπο του νιτσεϊκού Υπερανθρώπου: ο άνθρωπος πρέπει να υπερβαίνει τα όρια της παγιωμένης αντίληψης της ηθικής και να συνεισφέρει με τη δύναμή του στη δημιουργία μιας ανώτερης τάξης πραγμάτων. Κυρίως όμως συναντιούνται σε μια κοινή επιθυμία διερεύνησης του θείου.

Οι δυο τους ξεκινούν κατά τα μέσα Νοεμβρίου για ένα ταξίδι θρησκευτικής αναζήτησης και ταυτόχρονα πνευματικής άσκησης στο Άγιο όρος. Επιστρέφουν στην Αθήνα τα Χριστούγεννα και συνεχίζουν την ταξιδιωτική τους περιήγηση σε διάφορα μέρη της Ελλάδας. Σημαντικοί τόποι προσκυνήματος είναι αυτή τη φορά μνημεία του αρχαίου κόσμου: Δελφοί, Μυκήνες, Επίδαυρος. Οι Δελφοί ειδικά λειτουργούν ως αποκαλυπτικός τόπος για τον Σικελιανό και συνδέονται αργότερα έντονα με την ποιητική και την κοσμοθεωρία του.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΚΑΙ
ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΡΝΑΖΑΚΗΣ





Η Εύα
Πάλμερ



George Seferis
ΑΚΡΙΤΙΚΑ
(1941-1942)

Το εξώφυλλο της έκδοσης των *Ακριτικών* το 1944, που ακολούθησε την χειρόγραφη κυκλοφορία του 1942 στην Αθήνα. Η πανομοιότυπη έκδοση στο Κάιρο κυκλοφόρησε με αυτόγραφα προλεγόμενα του Γ. Σεφέρη, στην πρωτοβουλία άλλωστε του οποίου (και του Αλέξανδρου Ξύδη) οφείλεται.



Δώδεκα ονειρεμένα χρόνια έζησε σε αυτό το
περίεργο σπίτι που κτίστηκε με την έμπνευση
του ο Άγγελος Σικελιανός και η Εύα Πάλμερ

Σε αυτή τη μονοκατοικία υποδεχόταν τους προσωπικούς του φίλους, κορυφαίες προσωπικότητες της νεοελληνικής διανόησης: τον **Νίκο Καζαντζάκη**, τον **Κώστα Καρυωτάκη**, τον **Γιάννη Τσαρούχη**, τον **Κωστή Παλαμά**- εκεί συνέλαβαν την ιδέα των «δελφικών εορτών».

Η Εύα Πάλμερ με τον Άγγελο Σικελιανό στον τάφο του Βαλαωρίτη...



Η κοινή υποψηφιότητά τους για το Βραβείο Νόμπελ το 1946 γίνεται αφορμή να ψυχραθούν και πάλι οι σχέσεις τους. Ο Καζαντζάκης πίστευε τόσο πολύ στον Σικελιανό και θεωρούσε ότι οι δυο τους μπορούσαν να αναδείξουν την πνευματικότητα της Ελλάδας στο εξωτερικό, ώστε του ζήτησε «να ενωθούν τα ονόματά τους αναπόσπαστα, γιατί, στην αγάπη, ένα πράμα, μοιραζόμενο, διπλασιάζεται. Και η τιμή για την Ελλάδα θα 'ταν διπλή». «Σύμφωνοι. Εγώ θα σε στεφανώσω με το στεφάνι μου κι εσύ θα με στεφανώσεις με το δικό σου», απάντησε εκείνος. Το παρασκήνιο για τούτη την υποψηφιότητα είναι γνωστό και για τους δύο.

Στις 19 Ιουνίου 1951 ο Άγγελος Σικελιανός θα φύγει από τη ζωή και ο Νίκος Καζαντζάκης συγκλονίζεται πολύ από τον χαμό του: Λίγες μέρες αργότερο θα πει στον σουηδό Borje Knoss : «...Σαράντα χρόνια φιλία ακατάλυτη μ' έσμιγε με το Σικελιανό, ήταν ο μόνος άνθρωπος που μπορούσα ν' αναπνέω, να μιλώ, να γελώ και να σωπαίνω μαζί του. Τώρα η Ελλάδα άδειασε...»



Το 1917 οδοιπορούσαν στην προσηλιακή
Μάνη ο Καζαντζάκης με τον Σικελιανό
μυθικοί και νέοι στα μονοπάτια και τα
βήματα του Γιώργη του Ζορμπά στην
Πραστοβά γύρω από το ορυχείο του
λιγνίτη. Τα βράδια κατέλυαν στον
πάναστρο μυχό της Καλογριάς στην άκρη
δεξιά σ' εκείνο το μικρό σπιτάκι.

«Στούπα, το σπίτι του Ν. Καζαντζάκη».

Καζαντζάκης, Σικελιανός: Στη Μάνη, «μυθικοί
και νέοι», θέρος του 1917

Στο σπιτάκι υπάρχουν διάφορα εκθέματα όπως: έπιπλα, φωτογραφίες, επιστολές, καθώς και άλλα αντικείμενα του ζευγαριού.

Στέκει εκεί ορθό ανάμεσα στη μαγεία της φεγγαρόλουστης θάλασσας και στο γαλάζιο του ουρανού, για να θυμίζει στους ανθρώπους του νησιού τον Άγγελο και την Άννα που τόσο αγάπησαν και λάτρεψαν και τους έκλεισαν για πάντα μέσα στις καρδιές τους.

Πηγή: Το σπίτι του Αγγελου Σικελιανού στην Σαλαμίνα αφέθηκε στην εγκατάλειψη.



Το σπίτι του Αγγελου Σικελιανού στην
Σαλαμίνα

Η Οικία-Μουσείο του Άγγελου
Σικελιανού ενώ θα μπορούσε να είναι
σημείο αναφοράς για την Σαλαμίνα
παραμένει ένα από τα πιο
παραμελημένα σημεία του νησιού. Τα
τελευταία χρόνια, ο χώρος δεν υπήρξε
ποτέ άψογα διαμορφωμένος, τώρα
όμως υπάρχουν εικόνες κατάδηλης
παρακμής.

Το σπίτι του Άγγελου
Σικελιανού γίνεται μουσείο

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΟΥ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Η δαπάνη για την αγορά του κτιρίου
και τη μετατροπή του σε Μουσείο
"ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ"
όρους 1.200.000 ευρώ είναι προσημειωμένη
της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος

ΜΟΥΣΕΙΟ
Α. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ